

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XVIII. ročník
číslo 3/2020

„Najkrajší kvet Božej lásky je milosrdenstvo.“

Marián Kuffa

Šírieme za
dobrovoľný príspevok

Z obsahu...

Úvodník

Pôst ako čas
nadobúdania stálosti
a vytrvalosti
strana 3

Týka sa nás

Výročné členské
zhromaždenie
kresťanských seniorov
a iné aktivity
strana 4-5

Zaujalo nás

Jednoduchý plán na
pôstne obdobie
strana 6-8

Zamyslenie

Tri udice Zlého
strana 9-11

Pôst ako cesta k
svätosti

strana 12

Zaujalo nás

Sv. Jozef – ženích
Panny Márie a pestún
Pána Ježiša
strana 13-14

Zamyslenie

My kresťania
strana 15

Viete, že?

Najbližšia synoda bude v roku 2022, o téme Svätý Otec ešte rozhodne.

Najbližšia biskupská synoda sa bude konať v roku 2022. Rozhodol o tom po stretnutí so stálymi orgánmi Synody biskupov pápež František. Tému určí on sám, trojicu prekonzultovaných návrhov mu už predložil Sekretariát synody.

Vatikánske múzeá vystavia Raffaellove gobelíny v Sixtínskej kaplnke.

Tento rok si pripomíname päťsté výročie smrti veľkého renesančného umelca Raffaella Sanzia. Pri tejto príležitosti Vatikánske múzeá pripravili osobitnú výstavu s názvom *Expozícia gobelínov*

o Skutkoch apoštolov v Sixtínskej kaplnke.

Desať Raffaellových gobelínov s rozmermi 5x4m je bežne vystavených v Pinakoteke

Vatikánskych múzeí v tzv. Raffaellovom salóne (Sála VIII.). Budú umiestnené na svojom pôvodnom mieste - v Sixtínskej kaplnke, kam si ich objednal pápež Lev X. Podľa Raffaellovej predlohy gobelíny zhotovili v Bruseli v rokoch 1515 až 1521 v dielni majstra Pietera van Aelsta.

Liturgický kalendár

1.3. - 1. pôstna nedeľa

8.3. - 2. pôstna nedeľa

15.3. - 3. pôstna nedeľa

19.3. - sv. Jozefa, ženícha Panny Márie

22.3. - 4. pôstna nedeľa

25.3. - Zvestovanie Pána

29.3. - 5. pôstna nedeľa

Pôst ako čas nadobúdania stálosti a vytrvalosti

Diabol sa často tvári ako ten, ktorý si myslí, že mu patrí svet. Manipuluje človeka a núti ho, aby plnil jeho úlohu. Diabol dokonca Ježiša núti, aby sa správal podľa istých vzorcov... „Urob z kameňov chleby...“, skoč z vysokého brala a nezabi sa...“ Skrátka diabol aj Ježiša núti robiť zázraky, základný vzorec jeho božstva... Dáva Ježišovi pocítiť svoju nadvládu. Je to diabolské pokušenie.

Začíname pôstne obdobie a toto pokušenie si máme všímať aj my. „Buď zbožný, aby si zbožnosť dokazoval... Alebo buď pokorný, aby si si niečo zaslúžil práve pokorou...“ Práve v týchto

a im podobným chvíľam zažívame diabolské pokušenie a manipuláciu, ktorú je potrebné odmietnuť. Prečo? Lebo pravá zbožnosť je hladná po Božom slove. Nehľadá výhody. Pravá zbožnosť je odvážna ako jasné áno, ktoré aj áno je; je ako jasné nie, ktoré aj nie je. Nepokoruje sa pred nikým, ale skláňa sa jedine pred Bohom. A o to sa usilujeme v čase pôstneho obdobia. Vybudujeme takto v sebe **stálosť a vytrvalosť, ktorá tak silne charakterizuje ľudí - kresťanov rozličných dejinných období.**

V modlitbe spolu s vami Vladimír

Výročné členské zhromaždenie kresťanských seniorov a iné aktivity

Hlavná náplň našich aktivít v poslednom čase spočívala v príprave a realizácii výročného členského zhromaždenia nášho klubu. Počas prípravy sme sa ale v rámci programu zaoberali aj ďalšími záležitosťami. V utorok 21.1.2020 sa niektorí z nás zúčastnili divadelného predstavenia (muzikálu) „Cyrano z predmestia“ na Novej scéne v Bratislave. Všetci účastníci odchádzali z predstavenia plní pekných zážitkov.

Na utorok 11.2. sme pripravili spomínané výročné členské zhromaždenie nášho klubu. Zhromaždenie sa konalo v spoločenskej sále Strednej odbornej školy J. A. Baťu. Zhromaždenia sa zúčastnilo viac ako 70 členov, čo bol dostatočný počet na to, aby mohli byť prijaté právoplatné závery a uznesenia. Na zhromaždení sme privítali aj vzácných hostí s predsedom nášho združenia pánom Petrom Machom. Ďalšími hosťami boli: vdp. dekan Vladimír Farkaš, primátor mesta pán Jozef Božík a pani Marta

V piatok 24.1. sme sa v dedinke Neporadza, ktorá sa nachádza medzi Bánovcami a Trenčínom, rozlúčili s podpredsedom nášho združenia pánom Ondrejom Tunegom, ktorého Pán Boh náhle povolal do večnosti vo veku 68 rokov. Nech ho Pán prijme do svojho náručia!

V pondelok 3.2. sme vo Veľkej zasadačke MsÚ privítali hostí na čele s pánom Čaučíkom, riaditeľom *Dobrej noviny*, ktorí nám predstavili svoj program, ktorý budú presadzovať, ak budú v nastávajúcich voľbách zvolení do NR.

Gregušová, podpredsedníčka Združenia kresťanských seniorov. Zhromaždenie poctil svojou návštevou pán Peter Bobula, ktorý sa predstavil ako kandidát

na poslanca do NR. Všetkým hosťom z tohto miesta ďakujem za ich účasť na našom výročnom zhromaždení. Na zhromaždení odznali výročné správy predsedu klubu, hospodárky klubu pani Šimončíchovej, predsedu kontrolnej

školy za ochotu pri príprave a realizácii podujatia, kuchárom zo školskej kuchyne za výborný guláš, dievčencom z učňovskej školy za výbornú obsluhu a všetkým ostatným, ktorí sa akokoľvek zaslúžili, že toto naše zhromaždenie

výborne dopadlo – nech to každému nebeský Otec mnohonásobne odmení.

V prvej polovici februára prešiel aj ponad naše mesto a okolie silný vietor a na desiatom zastavení krížovej cesty zhodil z kríža pripevnený obraz. V sobotu 15.2. sa nám ho s pomocou Božou podarilo namontovať späť. Pri príprave a montáži

komisie pána Jozefa Kollára a pán Ján Pažický predniesol správu inventarizačnej komisie o hmotnom majetku nášho klubu. Účastníci zhromaždenia prijali návrh programu a rozpočtu klubu na tento rok, podľa ktorého sa bude uberať život klubu počas celého roka. Začiatok zhromaždenia patril deťom zo súboru *Slniečko* pri 4. ZŠ s MŠ na Veľkej okružnej pod vedením manželov Kmeťovcov. Po vystúpení detského súboru predniesol svoju vlastnú báseň pán Milan Veľšic. Po oficiálnom ukončení programu bol malý kultúrny program, ktorý spestrili svojím vystúpením pán Jožko Halák a jeho kolega Stanko David, ktorí účastníkom zhromaždenia zahrli do tanca a na počúvanie. Moderovanie celého zhromaždenia výborne zvládol pán Jožko Kollár. Musím poďakovať vedeniu

pomohli páni Štefan Radosa, Jozef Kollár a Milan Eliáš.

Bratia a sestry, keď budete držať v rukách toto číslo Pútnika, budeme sa nachádzať na začiatku pôstneho obdobia. Prajem všetkým, hlavne našim rodinám, ozaj požehnané prežitie tohto pôstneho obdobia. Prajem nám, aby sme sa nedali strhnúť vecami či okolnosťami, ktoré by nám mohli narušiť zmysluplné prežitie pôstneho času a dôstojnú prípravu na sviatky Veľkej noci, sviatkov Pánovho ukrižovania, ale hlavne zmŕtvychvstania. Tak nám Pán Boh pomáhaj!

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

Jednoduchý plán na pôstne obdobie

Zamyslime sa nad „informáciami“, s ktorými sa počas dňa stretávame. Máme televíziu, rádio, e-mail, SMS správy a sociálne siete ako Facebook a Twitter. Dosť často vidíme, že ľudia si pri večeri telefonujú, pozerajú stránky na iPade a zároveň pomáhajú deťom s domácimi úlohami. Sme takí zaneprázdnení, že ak sa chceme sústrediť na konkrétny zdroj informácií, musíme sa vzdialiť od mnohých ďalších zdrojov.

Vďaka Bohu za pôstne obdobie! Požýva nás modliť sa, postiť a dávať almužnu. Ponúka nám príležitosť zjednodušiť si život. Je to istý druh duchovných cvičení, ktoré si môžeme vykonať aj uprostred našich všedných povinností. Pôstne obdobie nám dáva príležitosť vzdialiť sa na istý čas od mnohých zdrojov, aby sme sa sústredili na ten najdôležitejší zdroj: na Ježiša, jeho kríž a zmŕtvychvstanie.

Na príležitostiach je zaujímavé to, že nemajú veľkú hodnotu, ak ich nevyužijeme. Preto potrebujeme plán. Musíme vykonať niečo konkrétne, čo nám pomôže čo najlepšie využiť čas pôstu. A tak si pomocou tradičnej pôstnej praxe - modlitby, pôstu a almužny - vytvoríme plán a odstránime všetko, čo nás rozptyľuje. Potom budeme otvorenejší voči tomu, čo nám chce povedať Ježiš.

Modlitba

Prvý krok tohto plánu spočíva v tomto: pozrieť sa na svoj denný poriadok a každý deň si nájsť čas na modlitbu. Kedy si dáte „rande“ s Ježišom? Väčšina ľudí považuje za najlepší čas ráno - skôr, než sa tak ponoria do všedných povinností, že sa zabudnú obrátiť na Pána. Nech sa rozhodnete pre ktorýkoľvek čas, dbajte o to, aby to bol čas,

keď vás nebude nič rozptyľovať a nebudete mať iné povinnosti. Ak si viete nájsť čas a miesto bez rozptyľovania, budete oveľa lepšie vnímať Ježišovu prítomnosť a jeho vedenie v živote. Oveľa lepšie si do všedného dňa odnesiete požehnania, ktoré ste získali vďaka času s Ježišom. Keď uvažujete o pravidelnej modlitbe, pripomeňte si Ježišove slová: „Keď sa modlíte, nebuďte ako pokrytci.“ (Mt 6,5) „Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania.“ (6,7) „Ale keď sa ty ideš modliť, vojdí do svojej izby... a modli sa k svojmu Otcovi.“ (6,6) Nikde nepovedal: „Ak sa chcete modliť,“ alebo: „Ak sa rozhodnete modliť.“ Nie, povedal: „Keď sa modlíte...“ Predpokladá, že sa budeme modliť. Ak to Ježiš predpokladá, je jasné, že od nás očakáva, že sa budeme modliť.

Pokiaľ ide o to, ako sa máme modliť, existuje niekoľko spôsobov. Tu je len zopár:

- *lectio divina* alebo modlitba s Písmom, krížová cesta, rozjímanie o Kristových „posledných siedmich slovách“, modlitbová skupina vo farnosti, eucharistická adorácia, rozjímanie.

Ak ešte nemáte svoj ustálený spôsob modlitby, zistíte, aký druh modlitby je dostupný vo vašej farnosti. Pamätajte na to, že modlitba je dôležitá súčasť každých duchovných cvičení. Je to podstatná ingrediencia, ak si chcete urobiť odstup od všetkých tých informácií vo svojom okolí.

Pôst

Počuli ste o stanfordskom experimente s penovými cukríkmi? Boli to pokusy s malými deťmi, ktoré sa začali v roku 1960. Psychológovia na Stanfordskej univerzite dali deťom dve možnosti: buď si mohli dať jeden penový cukrík hneď, alebo mohli

počkať pätnásť minút a získať dva cukríky. Podľa výskumníkov len asi tretina detí dokázala počkať na dvojité odmenu.

To, čo platí pre tieto deti, platí v rôznej miere aj pre nás. Máme radi okamžité uspokojenie. Mnohí z nás nemajú problém pozeráť dlhé hodiny televíziu alebo vysedať dlho do noci pri internete. Podobne ako deti z pokusu len ťažko odolávame „rýchlemu riešeniu“.

Porovnajme to s pôstom. Táto starobylá prax sa datuje do najranejšieho obdobia Biblie. Mojžiš sa postil na vrchu Sinaj, keď dostal Desatoro (Ex 34,27-28). Ježiš sa postil štyridsať dní na púšti (Mt 4,1-11). Pavol sa postil po obrátení (Sk 9,1-3). Starší v antiochijskej cirkvi sa postili predtým, ako vyslali Pavla a Barnabáša na prvú misijnú cestu (Sk 13,3). Všetci sa postili, lebo vedeli, že ich Boh požehná, ak sa vzdajú určitého potešenia, aby boli bližšie pri Ježišovi a posilňovali svoje rozhodnutie žiť svätým životom.

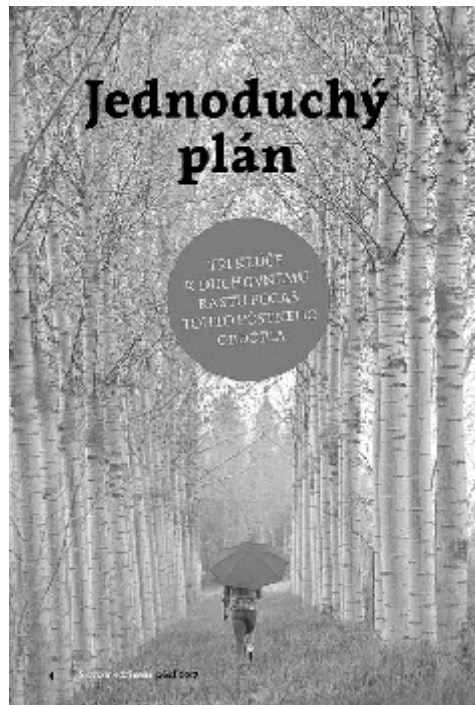
Prelom

Asi najväčšie požehnanie, ktoré súvisí s pôstom, sa nazýva „prelom“. Ten nastane, keď konečne dokážeme prelomiť určitú prekážku, ktorá nás brzdila. V istom zmysle všetci potrebujeme prelom: možno potrebujeme zažiť prelom v našom spôsobe života, ktorý je hriešny, alebo potrebujeme zažiť prelom v oblasti svojich názorov a získať nový pohľad, ktorý nám pomôže žiť pokojnejšie a láskyplnejšie. V tomto pôstnom období si urobte zoznam kľúčových oblastí svojho života, ktoré potrebujú takýto prelom. A keď si vyberiete svoj druh pôstu, proste Pána, aby vám pomohol prekonať tieto prekážky. Podobne ako pri modlitbe, aj v pôste sa vám bude dariť lepšie, ak si urobíte plán. Tu sú ciele, ktoré vám pomôžu vytvoriť ho:

1. Povedzte Pánovi o svojom ciele. Zapište

si, aký druh prelomu alebo zmeny by ste chceli vidieť: byť bližšie pri Ježišovi, lepšie komunikovať v manželstve, prekonať hnev alebo niečo iné.

2. Vyberte si konkrétnu formu pôstu a zachovávajte ho. Nebudete jesť medzi jedlami? Budete mať menšie porcie? Jeden večer strávite bez televízie? Dáte si pôst od tvrdých slov? Vyberte si niečo, čo je náročné, ale nie nemožné. Najdôležitejšie je to, aby ste urobili

ZAUJALO NÁS

maximum a prosili Pána, aby vám pomohol.

3. Nech je váš pôst - prázdny žalúdok, pôst od televízie, krotenie jazyka - pripomienkou toho, že sa máte obrátiť k Ježišovi, ďakovať mu za jeho lásku a prosiť ho o zmenu.
4. Očakávajte výsledky. Spomeňte si na Ježišovo prisľúbenie: „Verte, že všetko, o čo v modlitbe prosíte, ste už dostali, a budete to mať.“ (Mk 11,24) Nech je vám

tento verš pripomienkou vždy, keď budete v pokušení pôst porušiť. Ježiš vás chce požehnať!

5. Odpustite si. Keby ste v nejakom bode svojho pôstu zlyhali, nezúfajte si. Jednoducho sa obráťte na Pána a proste ho, aby vám dal ďalšiu milosť. Začnite odznova s vedomím, že Božie milosrdenstvo dokáže prekonať každú chybu či neúspech.

Almužna

Dávanie almužny obsahuje dva dôležité body. Prvý sa týka toho, aby sme mali srdce pre núdzných. Druhý sa týka toho, aby sme sa rozhodli čo najviac pomáhať chudobným. Pápež František nám povedal, že almužna je „gesto úprimnej pozornosti voči tým, ktorí nás oslovia a prosia o pomoc“. Čo môžete urobiť? Tu je zopár návrhov na vytvorenie plánu:

1. Poobzerajte sa po domácnosti a vyradte oblečenie, ktoré už nenosíte, nástroje a spotrebiče, ktoré už nepoužívate, alebo jedlo navyše z komory. Všetko to pozbierajte a venujte miestnemu spolku svätého Vincenta de Paul alebo potravinovej banke vo farnosti, alebo útulku pre bezdomovcov vo vašom meste.
2. Prepočítajte si svoje financie a rozhodnite sa, koľko peňazí môžete v tomto pôstnom čase darovať. Venujte ich na charitu.
3. Veľa organizácií ponúka možnosť „adoptovať“ si chudobnú rodinu. Vyhľadajte ju a zistite, či túto rodinu môžete každý mesiac finančne podporovať.
4. Pápež František v spomínanej katechéze tiež povedal, že almužna je „gesto lásky, ktorá nás privádza k tým, s ktorými sa stretávame.“ Povzbudzuje nás, „aby sme sa zastavili a pozreli sa do tváre, do

očí človeka, ktorý žiada o pomoc.“ Veľa organizácií sponzoruje vývarovne, komunitné centrá a útulky pre bezdomovcov. Zistite, či sa môžete zapojiť do ich činnosti, hoci len počas pôstneho obdobia.

Jednoduchý pôst

Počas pôstnych duchovných cvičení si zjednodušte život. Odstráňte zo svojho života hluk a rozptyľovanie. Budte bližšie pri Ježišovi a svojej rodine.

Keď sa svätý Pavol sťažoval, že nedokáže naplniť dobré úmysly, povedal: „Lebo chcieť dobro, to mi je blízko, ale robiť dobro nie“ (*Rim 7,18*). V tomto pôstnom období to zmeňme! Urobme si 40-dňový plán a uskutočňujme ho. Spoločne si zjednodušte život, aby sme sa priblížili k Ježišovi v modlitbe, zažili prelom a dotkli sa Ježiša tak, že pomôžeme jeho „najmenším“ bratom a sestram. (*Mt 25,40*)

zdroj: Slovo medzi nami č. 3/2017,
ročník 18, krátené
redemptoristi.sk

Tri udice Zlého

**Najväčší boj sa odohráva v našej myslí.
Ak zvíťazíme v tomto boji, vyhrali sme úplne.
Ak prehráme,
veľmi ťažko sa udržíme oproti lavíne,
ktorú touto prehrou spustíme.**

Nemýľme sa k r á s n y m obrazom Ježiša ako nadčloveka, ktorý nemusel s pokušeniami bojovať. Aj on b o l t o t i ť s k u t o č n e skúšaný tak ako my. Bol nám totiž podobný v o v š e t k o m

okrem hriechu. Taktikou troch udíc, ktorú diabol skúšal na Ježišovi, bude skúšať aj nás.

Týmito udicami sú predovšetkým myšlienky v našom srdci, ktoré nám šepká a podsúva, akoby boli naše vlastné, napr.: „Som silnejší, prečo by som si nevydobil svoje silou?“, „Som krásna, prečo by som tú krásu nevyužila vo svoj prospech?“ atď. A už len čaká, kedy budeme takí hlúpi, lepšie povedané slepí, že zhltneme jeho myšlienky ako svoje. Musíme byť veľmi obozretní, aby sme jeho myšlienky odlišili od svojich a rázne ich hneď odmietli.

Aj Ježiša ako človeka pokúšal diabol práve týmto spôsobom. Podsúval mu myšlienky, akoby boli jeho: „Som Mesiáš, tak predsa môžem premeniť čokoľvek na čokoľvek. Prečo teda nepremeniť tie kamene na chleby? Som Mesiáš a všetci za mnou pôjdu, ak zdvihnem meč a bude utekať na Rimanov a podmaním si násilím celú zem, veď všetci len na to čakajú. Som Mesiáš, veď to môžem aj všetkým dokázať.

Skočím z chrámu a anjeli ma zachytia a všetci budú hikať od vzrušenia...“ Všetky tieto myšlienky však Ježiš veľmi dobre a rýchlo odhalil ako myšlienky Zlého a naproti nim postavil myšlienky svojho Otca z Písma. Odrazil pokúšanie Zlého zviest ho na nesprávnu cestu uplatnenia jeho Božstva, na nesprávne pochopenie jeho poslanca ako Mesiáša. A keď bol taký drzý, že sa o to pokúšal pri Kristovi, nuž čože by mu bránilo pokúsiť sa o to aj u nás - zviest nás na nesprávnu cestu uplatnenia svojho človečenstva, na nesprávne pochopenie svojho poslanca, ktoré sme dostali od Boha. Stále sa o to pokúša a pokúša sa pokúšaním. Pokúšenia sú teda jeho pokusy - vyjde to, či nie? Hádže akoby udicou svoje návnady, naoko nevinné a lákavé, a trpezlivo čaká, či pokus vyjde. Ak sa človek chytí a zhltnie jeho návnadu, začne ho namotávať a namotávať, až sa postupne nemôže hýbať. Čím dlhšie sa nechá namotávať, tým bližšie sa k Zlému dostáva, a tým ťažšie sa potom dokáže od neho odpútať.

Sú teda tri udice, tri návnady, na ktoré sa väčšinou človeka snaží dostať: moc, bohatstvo a sláva. Všetky tri návnady človek vo väčšej či menšej miere vlastní, totiž sám Boh ich človeku dáva a človek ich môže využívať. Zlý sa však vždy pokúša naviesť človeka na to, aby ich zneužil. Veď diabol iba „nevinne“ navrhuje, popri tom však využije všetky slabé miesta človeka, aby udrel na tú správnu strunu a tak pokrivil správne využívanie týchto Božích darov. A v tomto je naozaj veľmi inteligentný - hravo rozpozná zo slov a správania sa človeka v rôznych situáciách, kde sú jeho slabiny - ktorú z tých troch návnad má použiť ako prvú a udrie práve tam. Je predsa najinteligentnejší anjel spomedzi všetkých stvorených anjelov. My sme oproti nemu s prepáčením iba

„hojdacie koníky“. Áno, musíme si to priznať, ani inteligencia celého ľudstva nestačí na jeho inteligenciu. Sami v boji s diablom nemáme žiadnu šancu, jedine s Bohom. On ho stvoril - on pozná jeho slabé miesta. S Bohom sa ho naozaj nemusíme báť.

Na Ježiša takisto zaútočil v slabej chvíli pre telo - v hlade. Veď čo to je pre takého Božieho Syna, prilepiť si kameňmi premenenými na chlieb? Veď ak skutočne tým Božím Synom je, tak tú moc má. „Tak si to teda dokáž, len tak, sám pre seba!“

Kristus si však túto svoju moc uvedomoval. On nepotreboval, aby mu to niekto pripomínal. Hoci ju mal, nezneužil ju pre chvíľkovú potrebu, hoci bol veľmi hladný. Kto z nás by sa takto zachoval, keby sme tú moc v sebe mali? No neviem, asi by sme premieňali „len taký fukot“.

Ježiš však upriamuje svoje srdce na pravdu o sebe. Je Mesiášom, nie lacnou zlatou rybkou, ktorá splní každé želanie. Aj neskôr bude musieť odolávať pokušeniam byť pre ľudí takýmto „lacným mesiášom“, keď ich zázračne nasýti. Ježiš upriamuje aj náš pohľad na to, čo je skutočne podstatné, čo je pravdou. Totiž to, že hoci by som svoje telo naplňal akokoľvek často, ale nenaplním svoju dušu, stále budem hladný. Že človek je spokojný a šťastný aj vtedy, keď je telo možno hladné, ale duša nasýtená. Nikdy však naopak. A Ježiš už teraz dáva jasne najavo, aké je jeho poslanie - nasycovať ľudské duše. Aj telo, ale predovšetkým duše. A v tom je pravé poslanie jeho moci. Moc má slúžiť dobrou duše. Boh teda dáva každému človeku obrovskú moc - je na človeku, či túto moc využije na nasýtenie duší okolo seba, alebo na ich vyhladovanie, na ich uzdravovanie alebo ničenie, na ich pozdvihnutie z bahna k dôstojnosti Božích detí, alebo na ich ponížovanie a udupávanie pod dôstojnosť človeka... Výber je na tebe,

na mne... Čo urobíš s mocou, ktorú si dostal od Boha - mocou nad svojimi deťmi, nad manželkou, spolupracovníkmi či podriadenými v práci?

Moc, ktorú máme alebo budeme mať v rukách, nás nezničí, ak budeme svoje srdce upriamovať tak ako Ježiš na pravdu o tom, kým skutočne sme. Len to nás bude držať pri zemi a svoju moc, malú či veľkú, budeme vždy používať v súlade s Božou vôľou, tak ako chce Boh, nie ako chce diabol. V tichu sa musíme naučiť rozpoznávať Boží hlas, zvyknúť si naň, aby sme jeho hlas dokázali rozoznať od tisícich hlasov okolo, ktoré nás lákajú moc zneužiť a pošliapať.

Druhým pokusom diabla bolo chytiť Ježiša na návnadu bohatstva. Ak sa mu Ježiš bude klaňať, teda ak preberie od neho jeho hodnoty, metódy a ciele, ako Mesiáš si bude môcť vojensky podmaniť všetky bohatstvá sveta - veď stačí iba povedať a všetci z Izraela, ktorí očakávajú práve takéhoto Mesiáša - bojovníka, budú za ním stáť a zaňho bojovať a zomierať. Kto z nás by sa takejto šance nechtyl? Vidina bohatstva by v nás zatemnila to ťažké priam neúnosné poslanie kríža a potupnej smrti.

Kristus však rozpoznal túto návnadu a znova upriamuje svoje srdce na pravdu o sebe a o Bohu. Vie, že takéhoto Mesiáša očakávajú mnohí, ale On má od Otca iné poslanie. Vie, že skoro nikto toto jeho poslanie nepochopí a mnohí to budú považovať za fiasko, neúspech. On sa však klania jedine svojmu Otcovi a iba od neho prijíma jeho hodnoty, metódy a ciele aj s ich dôsledkami, pretože dôveruje Otcovi, ktorý ho miluje a chce pre neho to najlepšie - preto chce zostať Otcovi verný, verný svojej láske k nemu.

Pokus odvieť Ježiša od jeho skutočného poslania sa diablovej nepodaril. Ak by Ježiš tento boj prehral, neboli by sme vykúpení. Ak my tento boj o pravosť svojho poslania

prehráme - a to len kvôli vidine bohatstva - nespĺníme to, na čo nás Boh na túto zem poslal. To miesto zostane prázdne. Boh ho možno narýchlo niekým zaplní. Ten „niekto“ však nebude mať presne tie dary, ktoré Boh vložil do nás a prekážať mu budú práve tie, ktoré mu dal Boh na splnenie jeho osobitného poslania. Jedine my sme schopní presne vyplniť poslanie, ktoré nám dal Boh v danom čase na danom mieste pre daných ľudí. Nikto iný im tak nepomôže ako práve my. Diabol to vie, preto sa bude stále pokúšať odvieť nás od nášho skutočného poslania.

Nech teda Ježiš má svoje poslanie, nech je tým Mesiášom, aký má skutočne prísť. Nech to však všetkým ukáže: „Ukáž sa pred všetkými! Veď si Mesiáš! To o tebe je napísané...“ A diabol sa pokúša znova. Drzo sa odváži použiť slová samého Boha, ktoré vyslovil o budúcom Mesiášovi. „Veď čo sa také stane? Aspoň vyskúšaš, či to Boh myslí s tebou skutočne vážne. A keď sa to podarí, bude to dôkaz aj pre iných, budeš slávny!“ - aký nádherne zakrytý pokus naviesť Ježiša na nedôveru voči svojmu Otcovi! Ale Ježiš znova odhalil diabla a odpovedá slovami úplnej dôvery Otcovi, pretože on nepotrebuje nikomu, ani sebe ani druhým, dokazovať, aký je veľký, že je skutočne Božím Synom - on svojmu Otcovi bezhranične dôveruje, on vie, kým skutočne je. A keď nadíde čas a bude naozaj potrebovať Otcovu pomoc, on sa oňho postará. A ak nie, aj tak bude dúfať a veriť, že to má zmysel, ktorý pozná iba Otec. Otec je totiž pravda sama a nikdy neklame - nebude zbytočne nedôverčivo skúšať Otca - on mu jednoduchoverí.

Koľkokrát aj my podľahneme falošným dôkazom svojej veľkosti naskočením na návnadu slávy – márneho dokazovania svojej veľkosti. Aj keď totiž sláva príde, naša veľkosť nezáleží od množstva

obdivovateľov, ktorí tu dnes sú a zajtra už oslavujú iného – bohatšieho, mladšieho, krajšieho, zábavnejšieho. Mnohí slávni, ktorí svoju veľkosť vsadili na túto falošnú kartu slávy, skončili všetkými „priateľmi“ opustení, často v alkohole alebo drogách márne zapíňajúc slávou nezaplňiteľné. Mnohí nikdy nepochopili, že ich veľkosť bola jedine v dôvere Bohu, v jeho pohľade na nich, pretože len v ňom máme každý svoju veľkosť a krásu.

Aj na nás diabol robí pokusy naviesť nás na zneužitie jednej z jeho návnad: moci, bohatstva a slávy. Zneužiť moc na **sebanaplnenie**, hoci tak nikdy nebudeme skutočne naplnení. Zneužiť bohatstvo na **sebaobohatenie**, hoci tak nikdy nebudeme skutočne bohatí, pretože bohatstvo je v niečom úplne inom. A zneužitie slávy na **sebaoslávenie**, hoci takto získaná sláva bude mať iba trpkú príchuť samoty a falošných priateľov. Všetko toto – aj moc, aj bohatstvo, aj slávu od Boha vo väčšej či menšej miere dostávame. Môžeme ich pokojne používať, ale vždy iba v súlade s pravdou o tom, že sme ľudia, ktorí toto všetko dostali od Boha ako dar na väčšiu oslavu Boha a pre spásu ľudí, ktorí vstúpia do nášho života.

Učme sa od Ježiša odolávať týmto návnadám Zlého už vo svojej mysli a to jednoduchým a pokojným upriamením svojho srdca na pravdu o sebe a o Bohu – takéto správanie sa nazýva pokora a dôvera Bohu. Jedine pokora nás zachráni pred rafinovanosťou Zlého, pretože jedine skutočnú pokoru diabol nedokáže napodobiť. Iba s Ježišom po boku vždy vyhráme tie najväčšie boje, ktoré sa odohrávajú v našej mysli. Stačí iba počúvať jeho hlas. On nám vždy povie, čo máme robiť. Amen.

Róbert Balek, prevzaté, www.misie.sk

Pôst ako cesta k svätosti

alebo 10x o pôste s veľkými osobnosťami Cirkvi

Už je tu. Pôstne obdobie. Nezvykneme sa z neho tešiť tak, ako napríklad z adventu, ktorý je predzvesťou Vianoc. Prečo? Zväčša je totiž vnímaný ako niečo negatívne. Nastal čas na zmenu zmysľovania a pozrieť sa na druhú stranu mince.

Prečo by sme sa vôbec mali postiť? Dôležitosť pôstu vyjadril aj sám Ježiš a s veľkým zápalom o ňom hovorili mnohí svätci. Do jeho tajov nás zasväť aj týchto desať výrokov, ktoré môžu byť veľkou inšpiráciou pre prežívanie pôstneho obdobia.

1) „Pôst rodí prorokov. Posilňuje mocných. Poučuje zákonodarcov. Ozbrojuje hrdinov. Cvičí atlétov. Odráža pokušenia. Prebýva spolu so striedanosťou a čistotou. Vo vojnách robí hrdinské činy a v čase mieru učí pokoju. Posväcuje oddaných a zdokonaľuje kňazov.“ (Sv. Bazil Veľký)

2) „Pôst tela je pokrm pre dušu!“ (sv. Ján Zlatoústý)

3) „Chcem vám povedať niečo ľahko pochopiteľné, niečo, čo ste často sami prežili: Pôst dodáva modlitbe dôveru a rozohňuje ju... Modlitba vyprosí silu k pôstu a pôst získa milosť k modlitbe. Pôst posilňuje modlitbu, modlitba posilňuje pôst a prednáša ho pred Božiu tvár.“ (sv. Bernard z Clairvaux)

4) „Pôst bohatých by sa mal stať pokrmom chudobných.“ (sv. Lev Veľký)

5) „Ako je svetlo radosťou pre zdravé

oko, tak je umiernený pôst predpokladom modlitby. A naozaj, akonáhle sa začneme postiť, sme v duchu bezprostredne pudení k rozhovoru s Bohom. Postiace sa telo nevydrží celú noc na lôžku: pôst ho úplne prirodzene núti ku bdeniu v spoločenstve s Bohom nielen vo dne, ale aj v noci. Pre telo človeka, ktorý sa postí, nie je boj proti spánku obzvlášť veľkou námahou. Nech sú jeho zmysly akokoľvek slabé, prinajmenej jeho srdce bdie: volá po Bohu.“ (Sv. Izák z Ninive)

6) „Pôst je pokoj tela.“ (Sv. Peter Chryzológ)

7) „Pohliadni na to, čo spôsobuje pôst! Uzdavuje choroby, vysušuje prekypujúce telesné šťavy, zaháňa zlých duchov, ľaká zvrátené myšlienky, dodáva mysli väčšiu jasnosť, očisťuje srdce, posväcuje telo a postupne človeka privádza pred Boží trón. Veľkou silou je pôst a vedie človeka k veľkým úspechom.“ (Sv. Atanáz)

8) „Koľko vezmeš telu, toľko sily pridáš duši.“ (sv. Bazil Veľký)

9) „Je zbytočné sa postiť od jedla, a pritom mať záľubu v krutom kritizovaní a urážaní: Neješ mäso, ale požieraš svojho brata.“ (Sv. Bazil Veľký)

10) „Nie je možné, aby oheň horel vo vode. Nie je možné pokánie bez pôstu.“ (sv. Ján Zlatoústý)

zdroj: blog.zachej.sk

Sv. Jozef

Poznáme ho ako muža spravodlivého, ktorý starostlivo počúva Boží hlas a koná neodkladne, čo mu vnuká Duch Svätý, a to bez strachu a obavy, kde my ľudia tak často zlyháme. V celej svojej podstate je veľmi skromný a utiahnutý a bez toho, aby sa pýtal prečo, poslúcha na každý pokyn z neba. Pod Jozefovým vedením Ježiš rastie v zrelého muža. Uprostred rodiny ho učí hodnotám rodinného života a živeniu sa z práce vlastných rúk. Nás učí pravému duchu spoločenstva a pripravenosti tohto ducha neustále obnovovať. Je naším pomocníkom v každej potrebe.

Sv. Jozef – ženích Panny Márie a pestún Pána Ježiša

Svätý Jozef bol hlavou Svätej rodiny. To je bezpochyby jedinečná hodnosť, v ktorej sa mu nik nevyrovná a pre ktorú si sv. Jozef zasluhuje osobitnú úctu. Radi by sme vedeli čo najviac o jeho živote, no nemáme poruke dosť údajov, ktoré by nám umožnili zostaviť jeho úplný životopis. To, čo vieme, nachádzame takmer všetko v prvých kapitolách Matúšovho a Lukášovho evanjelia. Sv. Jozef tu vystupuje ako potomok kráľa Dávida, ženích Panny Márie a zákonitý pestún Pána Ježiša so všetkými právami a povinnosťami otca rodiny. Je zvláštne, že spomenuté evanjeliá uvádzajú dva rozdielne rodokmene sv. Jozefa, a tým aj Pána Ježiša. Od Abraháma po kráľa Dávida sa zjavujú v oboch rodokmeňoch okrem malej výnimky tie isté osoby. Ale počnúc Dávidovými synmi až po Jozefovho otca ide o dve rozdielne vetvy Dávidovho potomstva. To by samo osebe v rozvetvenom príbuzenstve neprekvapovalo. Najväčším problémom ostáva Jozefov otec. Podľa Matúšovho evanjelia to bol Jakub, syn Matanov, kým podľa Lukášovho Héli, syn Matatov. O vysvetlenie sa pokúšali už starí cirkevní Otcovia. Tak podľa mienky sv. Augustína Jozef bol prirodzeným Jakubovým synom, ktorého adoptoval Héli, a tak bol aj Héliho synom. Július Africanus z 3. stor. zasa predpokladá, že Héli a Jakub boli rodní bratia. Héli zomrel bez potomka a podľa ustanovenia o

švagrovskom manželstve (Dt 25,5-6) si jeho ženu vzal Jakub, ktorý s ňou mal syna Jozefa, prípadne i ďalších. Tak by bol Jozef legálnym synom Héliho a prirodzeným synom Jakubovým. Ide tu však len o dohady, ktoré sa nedajú overiť, a tak ostáva otázka otvorená. Hlavný význam rodokmeňov je v tom, že poukazujú na Jozefov pôvod z Dávidovho rodu. Preto sa aj Pán Ježiš, ktorý bol podľa zákona Jozefovým synom, mohol nazývať Dávidovým potomkom alebo synom. Jozefovým rodovým mestom bol júdsky Betlehem. No on sám býval v galilejskom Nazarete, kde bol chudobným tesárom. Tam sa i zasnúbil s ušľachtilou devou, ktorá sa volala Mária. Mnohé obrazy predstavujú Jozefa ako starého muža pri mladej Márii, ale bez vážneho opodstatnenia. Skôr sa dá predpokladať, že Jozef bol pri zasnúbení mladý muž, vekovo primeraný snúbenici a schopný zvládnuť náročné úlohy, ktoré mu určila Božia prozreteľnosť. Podľa všetkého Jozef a Mária predstavovali mladý nábožný pár, ktorý mal všetky predpoklady pre šťastný život. Sú určité náznaky, podľa ktorých chceli snúbenici v spoločnom živote zachovávať Bohu zasvätenú zdržanlivosť (por. Lk 1,34).

No istý čas po zasnúbení Jozef s prekvapením zbadal na snúbenici znaky materstva. Tu sa ukázalo, že Jozef bol výnimočne spravodlivý muž, ako ho nazýva evanjelium. Neodsúdil Máriu, ktorú si veľmi vážil, a nedal ju odsúdiť ani iným. Chcel v skrytosti zrušiť snúbenecký záväzok a dať tak Márii plnú slobodu, aby sa mohla spojiť s mužom, ktorý mal byť podľa ľudského úsudku otcom čakaného dieťaťa. Niektorí dokonca myslia, že Jozef chcel tajne odísť z Nazaretu. Tak by na jednej strane dal slobodu Márii a na druhej by ju zachránil od potupy, lebo na ňom by ostal biľag manželskej a otcovskej nevernosti. Akokoľvek to už bolo, Boh zasiahol mimoriadnym spôsobom, aby sa odstránilo vážne nedorozumenie a aby Jozef zaujal v dejinách spásy to miesto, pre ktoré ho vyvolila Božia prozreteľnosť. Celkove sa zdá, že Jozef nebol veľmi iniciatívny. Evanjeliá neuvádzajú ani jedno jeho slovo. Ba aj pri nájdení dvanásťročného Ježiša v chráme hovorila Mária v Jozefovom

mene. Teda Jozef bol tichý a väčšinou ostával v pozadí. Keď bolo treba, vedel bez prietáhov a prekrúcania urobiť to, čo od neho žiadal Boh. A obyčajne to neboli ľahké veci. Ani spôsob, akým sa Jozef dozvedel Božie rozhodnutia, nebol veľmi hmatateľný; Boh mu často zjavoval svoju vôľu skrze anjela „v sne“. Niektorí vysvetľovatelia Svätého písma sa nazdávajú, že išlo o zvláštny druh zjavenia, ktorý sa zreteľne líši od obyčajného sna. Obrazy Kristovho narodenia obyčajne predstavujú Jozefa, ako sa spokojne opiera o palicu a pozerá sa na malého Ježiška. V skutočnosti však Jozef sotva mohol postávať, ak chcel v núdzových podmienkach zaistiť všetko potrebné novonarodeniatku a jeho matke. No vo chvíľach ticha a odpočinku sa iste pozorne zahľadel na Božské Dieťa a v hĺbke srdca rozmyšľal o udalosti, ktorej sa tešilo nebo i zem.

Betlehemčania spočiatku neposkytli Svätej rodine ani to najskromnejšie pohostinstvo. Preto sa musel najväčší Dávidov potomok a Spasiteľ sveta narodiť v jaskynnom útulku pre zvieratá. No neskôr sa Jozef s Máriou a malým Ježišom pravdepodobne predsa len ubytovali v nejakom dome. Keď prišli východní mudrci, evanjelium už jednoznačne hovorí, že „vošli do domu, našli dieťa s Máriou, jeho matkou...“ (Mt 1,25). Medzitým prešiel istý čas, v ktorom sa uskutočnila na ôsmy deň po narodení obriezka chlapčeka a po štyridsiatich dňoch jeho obetovanie v jeruzalemskom chráme.

Kedy a ako umrel svätý Jozef?

Evanjelium nám o tom nič nehovorí. Zo spomenutých náznakov sa dá usudzovať, že to bolo už v období Ježišovej plnej dospelosti, ale isto ešte pred jeho verejným vystúpením. Apokryfné spisy a legendy vykresľujú smrť sv. Jozefa prívlemlí ružovými farbami. No i bez legend je isté, že sv. Jozef mal pri smrti privilégium, ktoré nemala ani Ježišova matka; že totiž mohol zomrieť v blízkosti alebo priamo v objatí Spasiteľa sveta. Ježiš nemohol byť bezcitný voči pestúnovi, ktorý ho dlhé roky živil, chránil a úprimne miloval. Jeho lásku odplácal svojou láskou, ktorá sa mala možnosť zvlášť prejaviť v ťažkej chvíli, keď sv. Jozef uzavíral svoj pozemský život. Svätý Jozef sa lúčil s týmto svetom v ozvuší božskej lásky a milosti, a preto ho kresťanské generácie oprávnené uctievať ako patróna

dobrej smrti.

Jedinečná úloha sv. Jozefa ako ženicha Panny Márie a pestúna Pána Ježiša mu zaistila i významné miesto v úcte Cirkvi. Táto úcta sa odzrkadľuje už v spisoch cirkevných Otcov, počnúc sv. Hieronymom a Augustínom, ale väčšmi sa rozvinula od čias sv. Bernarda (12. stor.). Odvtedy vznikli v Cirkvi mnohé spisy, organizácie, bratské, rehoľné spoločnosti, svätynne, ba i ľudové obyčaje, ktoré vyzdvihujú pamiatku sv. Jozefa a vyjadrujú úctu k nemu. Všeobecne sa svätý Jozef uctieva ako ochranca robotníkov, rodín a Cirkvi.

V liturgii sa okrem sviatku Svätej rodiny (nedeľa po Narodení Pána) uctieva sv. Jozef osobitným sviatkom 19. marca. V roku 1955 pápež Pius XII. zasvätil sv. Jozefovi i robotnícky sviatok – 1. máj, na ktorý teraz pripadá liturgická spomienka sv. Jozefa – robotníka.

Životopisy svätých sú spracované z knihy:

Ondruš, R.: Blízki Bohu i ľuďom. Tatran

Brislava 1991

zdroj: www.topolcany.fara.sk, krátené

My kresťania

Každý z nás sa hrdí tým, ja som kresťan, ty si kresťan. Keď sa píše, koľko je kresťanov, je nás neúrekom. Aj ja sa počítam za kresťana, ale aký som kresťan, neviem, koľko mám viery, lásky neviem, lebo do môjho hriešneho srdca vidí iba Nebeský Otec. Ale píšem, pretože som videla jeden drastický dokument a veľmi som sa pritom zamýšľala nad tým, akým som kresťanom. V Iráne, Iraku sú prenasledovaní kresťania. Prídu do katolíckeho chrámu na bohoslužbu a teroristi vtrhnú dnu a všetkých ich vystreliajú. Raz na takejto bohoslužbe sa zúčastňovala jedna kresťanská rodina, mali dcérku Kristínku, mala 13 -14 rokov. Mali aj iné deti a pani bola v tom čase v požehanom stave. Práve na tejto bohoslužbe opäť prišli do chrámu teroristi a puškami začali strieľať. Tie ženy, ktoré boli blízko, videli, že je zle, tak si 4 ženy ľahli na tú paniu, aby zachránili ju a jej dieťa. Tu som sa rozplakala a veľmi som sa zamýšľala nad tým, či by som to ako kresťanka bola schopná urobiť aj ja a ísť na istú smrť. Kde je moja viera? Moja láska ku Kristovi a k ľuďom? Bola by som schopná toľkej obety? Išla by som na istú smrť? Potom pani, ktorá prežila, hovorila, ako sa jej narodil krásny chlapec, ale v tej prestrelke zomrela jej dcérka Kristínka. Veľmi dlho smútila a plakala za svojím dieťaťom, až sa jej prisnil sen a v ňom videla Pána Ježiša Krista, Jeho vznešené srdce a v tom srdci bola Kristínka. Pán sa jej prihovril: „Neplač, ona je v mojom srdci.“ Odvtedy už neplakala, bola šťastná, že je v Pánovom srdci, lebo kde je naše srdce, tam je náš poklad. Nedávno pred sviatostným spasiteľom náš p. dekan povedal, že každý deň vo svete zastrelia 8 kresťanov. Kde to speje? Pýtame sa všetci, ale kresťania na svete trpia veľa a veľa je ich zabitých. Keď sa modlím, v mojom žaltári je modlitba: „Keď Ho zaprieme aj On zaprie nás, keď sme neverní, On zostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže.“ Modlím sa za kresťanov, ktorí trpia pre Pánovo meno všade na svete. Pane, preto nás voláš, aby sme sa obrátili k Tebe celým svojím srdcom, aby sme Ťa milovali celým srdcom, aby sme neodpadli od živého Boha. Všetko, čo pláva na povrchu, je buď mŕtve, alebo nestojí za nič. Poklady sú vždy iba v hĺbke, a preto prosím: „Stvoriteľ môj, daj, nech vo svojom srdci vždy stojím pred Tebou, daj, nech je moje srdce svätynou, v ktorej Ty máš vždy prvé miesto.“ Na sviatok Obetovania Pána Sv. Otec František v homílii povedal: „Postaviť Ježiša doprostred svojho ľudu znamená mať kontemplatívne srdce, schopné rozpoznať ako Boh kráča po uliciach našich miest, našich krajín, našich štvrtí. Postaviť Ježiša doprostred svojho ľudu znamená zobrať na seba a chcieť niesť kríž našich bratov. Znamená to chcieť sa dotknúť Ježišových rán v ranách sveta, ktoré je zranený a túži, prosí o oživenie.“ V závere svojho zamýšľania som prišla na to, že chcem radšej zomrieť s Kristom, ako žiť bez Neho. Veľa katolíkov je hrdých, že trpia pre Krista, lebo On je živým organizmom našej cirkvi, živopritomný v Najsvätejšej Oltárnej Sviatosti. Aj jeden krásny hymnus to pravdivo opisuje, v ktorom vtelený Boh a Cirkev jeho milovaná, ktorá sa ocitla v núdzi: „Ježiš Kristus, Pán, Cirkvi jediným je základom. Ona mu je stvorením novým – vodou a Slovom. Z nebies prišiel, aby sa jej svätým Ženichom stal, vlastnou krvou si ju vykúpil a život svoj za ňu dal. Hoci s pohrdavým úžasom ľudia hľadajú na ňu, bolestnú, utľáčanú, schizmanmi na kusy roztrhanú, herézami doráňanú, svätí držia nad ňou stále stráža a „Koľko ešte?“ volajú a noc plaču sa už skoro zmení na oslavu. Uprostred zápasov, súženia a zmätku boja čaká ešte len na večné završenie pokoja, keď jej oči budú už blaženým videním požehané a Cirkev veľká víťazná sa Cirkvou odpočívajúcou stane.“ K tomu už len dodám budme hrdí kresťania prežívajúc radostne svoju vieru.

ZAMYSLENIE

Eva Čanigová

Svätý Jozef a jeho rodina

Nazaret, tu Panna menom Mária žila,
Máriu Pannu moc Božia si vyvolila.

Duch Svätý na ňu zostúpil,
z dedičného hriechu vykúpil.

Mária skrze Ducha Svätého počala,
Matkou Syna Božieho sa stala.

Máriu tesár Jozef vrúcne miloval,
Jozef Máriu za manželku si vzal.

Mária, keď synovi Ježiš život dala,
ona bez hriechu svätou sa stala.

Jozef Máriu aj Ježiša miloval,
tým aj Jozef sa svätým stal.

Bola z nich Svätá rodina,
z Jozefa, Márie a Božieho Syna.

15. jan. 2020

Milan Veľšic

Utrpenie Syna - Utrpenie Matky

Na kríži zomieral Boží Syn,
jeho Matka trpela spolu s ním.

Keď pod krížom jeho stála,
plakala, muky veľké prežívala.

Jej srdce prenikol meč bolesti,
keď jej Syn trpel za naše neresti.

Tú preveľkú obeť Kristus vykonal,
tak sa za nás hriešnych obetoval.

Trpel on preveľké muky,
keď prebodli jeho sväté ruky.
Na drevo kríža ho nevinného zavesili,
tak sa ľudia veľkej vraždy dopustili.

Padla tak na nás a na svet vina,
keď Matke Božej zabil jej Syna.

Pre veľké na Synovi krutosti,
znášala ona veľké bolesti.

27. aug. 2019

Milan Veľšic

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, prinest' osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.